

**Infana Pij Pont. Bulla, qua statuit contra
fas, & sensum nature, non esse a Papa
ad Conciliū prouocandū.**

**Responsio, & Appellatio Gregorij
Heimburg.**

**Immodesta Adriani Pont. Epistola ad
D. Fridericū Barbarossam Imp.**

D. Friderici Responsio.

PIVS PAPA II. DILECTIS FILIIS
Burgimagistris & consulatui oppidi
Nurembergk.

Colligit Roma
nensis scriba ex
falso sūdamēto

Ecce lect or ne
pharia heresis
dicūt appellare a
Pontifice.

Conciliū neqt
esse supra Papā
Autore Impio
Pio Papa

Dilecti filij Salutē & Apostolicā benedictionē, Saluator
humani generis in hunc veniens mundum vt ex mortalibus
genitus, dei filios & sibi ipsi in summi patris sui regno coheredes
efficeret, vñ ex omnibus fidelibus in eum credentibus regnū
constituit, Idq; vnam ipsius ecclesiam nuncupauit, cuius ipse
caput esset & regnator sempiternus. ¶ Visibilem vero hu
manis oculis presentiam sui per admirabilē ad patrē omnipo
tentem ascensum mundo subtrahaturus, Petrum Apostolorū
principem, eiusq; legitimos p tempore successores, vicarios,
sibi cum plenitudine potestatis ad proprię gubernationem
Ecclesię substituit, tribuens omnimodam per temporalē suc
cessionē vicarijs ipsis in terris ac in celis omnia ligandi soluen
diq; potestātē, Precipiens districte ipsos audiri & in eorū iussi
onibus permaneri. Quod si qui trāsgressorū veneno imbuti
eos nō audirent hñ oi omēs pro exclusis a suo regno, eiectisq; a
sancta ecclia inter Ethnicos & publicanos cum perditionis &
mortis filijs voluit cōputari. Cū em nullū regnū (vt ipsius dñi
nostri verbis didicimus) in se diuisum stare possit, Quonā mō
sacro sanctū stabit Eccię regnū, si illi, qui Christi superni regis
vicarij mandata contemnūt, de regno nō expellantur. Aduer
sus hoc inquaassabile fundamentū & firmā Christi Petrā, here
sis quedā a paruo tēpore citra sensum visa suboriri pullulauit,
quę sub ouīū vestitu lupos rapaces intrinsecus celans, sub ap
pellationis specie Eccię sagit vnitatem conuellere. Nā si qua
Christi vnicus vicarius sacris etiā canonibus inherendo diffinit
& statuit, Calumniatores, maliuoli & peruersi subterfugere ius
ticiā psumentes perludibria friuolarū appellationū ad futurū
Conciliū, ceu ad id qđ nusq; est ac supra Christi vicarium esse
nequit, obedientiā quę est de necessitate Eccię & salutis vniuer
sorū improbe declinant. Hāc igitur diabolico spū & instinctu
nouitatem exortā considerantes in totius catholice ecclię non
tū eneruationē, sed euerisionē in Mantuano conuentu sepe &
multū re discussa de venerabiliū fratrorū nostrorū S. Ro: Eccię
Cardinaliū pluriūq; aliorū prelatorū & peritorū maturo cōsi
& assensu illius inōi appellationes dā nauim⁹ atq; ita appellantes

Notarios ac testes & adherentes oēs excōicauim⁹, lēſe maiestatis,
ac hēresis crimina & pēnas coipso illos diffiniuimus incidisse,
prout in Aplicis līs superinde confectis plenius continetur.
Ceterū his omībus nō obstantibus quidam ex patre diabolo
mendaciōꝝ artifice natus, Gregorius de Heymburg nomine,
auaritiē contaminatus illuue & superatus ardoribus, quæ est
ferutus Idolorū, mense Augusto proxime præterito, nra so-
lenni declaratoria sententia, qua Senis existentes impiū Sigis-
mundū ex principibus Austriæ ob notoriū sacrilegiū propter
hostilē persecutiōnē ī personā dilecti filij nri Nicolai tituli. S.
Petri ad Vincula. S. Ro: Ecclīe presbiteri Cardinalis & Ep̄i
Brixinē. & rapinā bonorū Ecclīe illius perpetrātā, Juris scripti
pēnas declarauimus incurrisse, a nobis ad futurū Concilium
improbam, nephariā, temerariā, sediciosam deniq; appella-
tiōnē dictauit, & illius interpositionis per dictū Sigismundū
facte, ipse dictator in originali instrumēto Florentiæ, ad val-
uas Ecclīe affixo, testis inscribitur. Quod quia loquax ille pre-
sumptuosus & preceps mendax atq; turbulentus, temerarius,
ob illud facinus excōmunicatus existit, criminaq; & pēnas in-
cidit lēſe maiestatis atq; hēresis, adeo vt ultra excōicatiōnē ho-
nore omī & bonis iure sit priuatus, deuotiones vestras in dño
requirētes ad monemus hmoi pestiferū hominē p tali excō-
municato habeatis & priuato, A vestrisq; ciuib⁹ omīb⁹ hri
māderis, ipsumq; nō solū vitetis, sed pcul eijciatis ab oppido
& dominio v̄ro, & bona quecūq; habet apud vōstā mobilia,
q̄ etiā imobilia fisco vestro applicetis & omīa alia faciatis que
cōtra hēreticos de iure Canonico fieri mandantur, In quo vos
nobis ostēdetis exhibebitisq; catholicos, sicut plene cōfidim⁹,
& deo gratos ciues in talem perniciosum ecclīe Chri perſecur-
torē vos fideles, & S. Ro: Ecclīe obedientes ostendendo, nos
bisq; in hoc eo magis deuotiones vestre complacēbunt, q̄ scis-
mus plurimū esse deo charū & ecclīe sue perutile, ac in primis
necessariū q̄ prophanus iste pestiferq; sacrorū contemptor, ab
omī expellatur conuersatione & consortio christianorū, facite
nobis quid egeritis per lras vestras rescribi. Datū Romę apud
S. Petrū sub annulo piscatoris die xvij. Octobris. M. ex pon-
nostri anno tercio.

Scilicet iuxta A
postolū, benedi-
centes male dis-
centibus.

Vide lector
pharisaicā viru-
lentia Pij Papę.

Canonico atq;
Paulus tantum
vitari iussit ad
drnam enāgelici
iuris vbi diuers
sum statuit.
Catholicū esse,
est raptor ē esse
iuxta Bullā Pij

Responsio ad breue Apostolicū præcedens
D. Gregorij de Heymbergk imaginib.
eruditione & innocētia illustris.

Papæ licet dam-
nare & infontes
& nō vocatos
contra legem
dei q̄a princeps
est solut⁹ legib.

Papam nō pre-
stare Iure diuīo
alijs sacerdotib.
parochis.

Nota Concilij
inuisū vocabu-
lū pōtificib. esse

Vis consilij expers maleruit sua, Vim tēperatam in sublime
prouehit deus. Papa Pius iam pridem per breue nō testas-
tū, sed annulo piscatoris obsignatū fertur excōicasse Gregoriū
Heymberg nūq̄ euocatū, contra legem dei, qui damnaturus
protoplastū preuaricatorem premisit vocationē, dicens, Adā
vbies, similiter & Cain fraterno adhuc sanguine madentē, in-
terrogans dixit, vbi est Abel frater tuus Sodomorum quoq̄
flagitia anteq̄ sulphuris exureret igne, descendā inquit, & vi-
debo an clamorem qui ad me venit opere cōpleuerint. Papa
vero Pius vi sola fretus omni consilio neglecto, q̄ tenuem tes-
tam orsus, q̄ debilem textit rationē, quæso videte, Saluator,
inquit, noster Petrū Apostolorū principem ad gubernationē
Ecclesię substituit. Quis ignorat omnibus apl'is a Iesu esse præ-
ceptū, vt eant in orbem prædicare fidem, baptisimū, & salutē.
Quis nescit passim om̄ibus esse promissum, ligatū esse in cę-
lis quod ipsi ligarent in terris, & solutū esse quod soluerent, sed
q̄ cephe singulariter dictū est tibi dabo, in hoc ait Hieronym⁹
esse factum vt schismatis tolleretur occasio, & Ambrosius
in pastoralī suo dicit, q̄ nedū Petro trina rogatione interroga-
to, an amaret ac trina responsione subsequenti, amare se, teste
ip̄o interrogatore Iesu, traditas sibi esse clauēs, sed om̄ib⁹ Ep̄is
vna contraditas, Apostoli quāq̄ post ascensionem dñi cōue-
nisse referuntur, nihil tamē de potestate vniuersis Apl'is a Sal-
uatore, data & ipsorū oīm vniuersali missione diminuerunt.
Ergo & hodie Catholica exorat Ecclesia sese per apl'os ipsos cō-
tinua protectione custodiri, quos saluator ipse vicariostanti
operis constituit preesse pastores, horum legitimos successores
constat esse vniuersalia Concilia, christianę fidei firmamenta,
quę pontificū actiones p̄ tempore saluberrimis doctrinis ins-
truxerūt, errores emendarūt, de quibus summus ille pontifex
gregis scribit. Quisquis illa destruere tēptat seip̄m destruit. Sed
quorsum hæc? Eo recte pertingunt vt conuellatur illa super-
stitio, in qua Papa Pius cū factionib⁹ Cardinaliū astruit, Con-
cilium supra Papam nō esse, dum dicit (vt eius verbis vtar) ad
futurū Cōciliū, quod supra Christi vicariū esse nequit, Videte
ergo quā vim oīs consilij exortē Papa tentauit, Nam si om̄es

Apostoli missi sunt a dño Iesu dicente illis. Ite in orbem, & quodcūq; ligauerint, quos cōstat conciliariter postea cōgregatos, ac ipm cephā in messem dñi misisse. Quis dubitat cōcilia sacra vicem Christi gerere: quę & cœtui Ap̄lico successisse cōprobantur, siquidem orbis maior est vrbe. Scribit Papa Pius rem illam in Cōuentu Mātuanō sepe ac multū esse discussam, quasi consiliū adhibuerit procerū, vti sacrę leges iubent, in rebus nouis constituendis, quas tamē pro nudo libito plus euomit q̄ edicit. Profecto si ipse Conuentū Mantuanū nuncupauit conuentionem regaliū & principaliū oratorū illuc transmissorū. In illa certe nil de hoc actum ne cogitatū quidem extat. Dicitur autē Papa Pius cum Cardinalibus suis ita decreuisse. Cur hoc? voluit papa abuti potestate sua pecuniā imperādo, & sub velamento militaris expeditionis in Thurcū instaurāde, facultates germanicę illius quę est inter Coloniā Agrippinā & Austriā, ac rursus inter Daciā & Alpes medullitus exhaurire. Nam ex illis solis finibus oratores Mantue ad tractandū conuenere, Illi quippe soli apti videbātur Papę quos luderet, Brabantia, Hollandia, Gelrie cū circūiacentibus non vocabant, vtcūq; res acta sit, nullus legatorū interfuit tractatibus nostris. Ergo vim suam stabilire voluit, assensu illorū, quorū gra concupiuit, Hinc profecto nō inepte, nec supine Papa negatis sibi pecunijs, quas solas ardebat, suam ratus lēdi maiestatem, vim astu conceptam, sed consiliū expertem adhibuit, ac in primis suam dimensus potentiā, simul & imperij nostri splendorem ante oculos ponens, putauit neminē resistere posse, vel audere conatibus suis. Veruntamē suam potestatem stupendio (quę latior est q̄ hodie sit imperij Romani gloria, quęq; quondam Caucaſi montis limite coartata, dehinc fracto Caucaſi limite p̄ totum orbem vires suas, dehinc quoq; mari exporrexerit. Nunc autē Augustorū desidia angusto limite cingitur) Nil profecto suis machinationibus in hisce partibus, quas imperialis tituli splendor illustrat obstare posse rebatur, nisi fortassetotiusor-

Papa mendaciū arguitur.

Techna pontificia comminiscit expeditiones in Turcos.

Conciliū libertatis occasio.

Cauenda pontificibus,

Concilia ne tyrānis imminuantur. Iuxta illud Apo. Nos infirmi. Vos autē fortes.

Vt nostris temporibus cōpilata est Germania, ppter ædificia Ro. theatrorum,

bis christiani conuentus, quod vniuersale concilium nuncupamus. Hanc sanctissimā christianorū conuentionem, libertatis alumnam, Papa velut Iliacum horrens malum preuenire credens vanissimo decreto anteq̄ nasceretur condemnauit, sed condemnando potius probauit, cum em̄ sedulo vetat profecto magis timere deprehenditur. Nam quod veteri silentio restinxit litura, hoc totū inuida damnatio viuificauit, nō aliter q̄ qui latentis vires calcis aquę rigentis & gelidę superfusione obruere cupiens, inuitus ac nolens exuscitauit. Prudentius Solon ille Athenien̄, legibus ordinatissime compositis interrogatus, Cur nil seuerius in parridas statuisset, qui tamen sicarijs longe immaniores essent, respō disse fertur. Ideo se reticuisse ne vetando admonuisse videretur. Hūc locū prelati capessite qui libertatis vestre certissimū est refugium, dignitatisq̄ firmamentum, infirmos rumpite casses, & inanes laqueos dissipate qui scolasticis datis operā disciplinis. Sęculi vero principes & viri militares ad bellaq̄ doctiores, quibus est disciplina, si quando proficiscimini editiora loca hostibus intercipere, hunc eminentissimū locum vniuersalis Concilij queso antecapite, vnde vobis fit prospectus liberior, fortior & intentior propugnatio, tutelaq̄ securior. Q̄ si Papa hoc tale tantūq̄ asilū interceperit, tandem pretio hoc est tributorū pensitatione, animas vestras redimere cogemini. Pecunia quoq̄ vestra sub velamento militaris conditionis aduersus turcos instaurandę, in damnatum & scelestū vsum conuertetur, scz in subsidium Ferdinandi, ex damnato complexu quondam Alfonsi regis Aragonū geniti, contra Renatum regni Sicilię heredem legitimū, & inclitum Ioannem Calabrū principem christianę nobilitatis, ac militaris glorię decus & ornamentū & exemplar inimitabile. Et idcirco dicit Papa Gregorium Heymburg ex diabolo natū, quia non ex damnato coitu, sed legitimo cōiugio progenitus est, quorū osor est Papa, fotor Bastardorū, pro quibus longissimā & fere trium horarum prolixam fecit orationem, dum Ferdinandi Bastardi laudes Mātue personaret. Q̄ vero subdit Papa Gregoriū Heymburg, auarū, mendacem, & turbulentum nuncus

pando benedictis si certaret bona audiret, sed cum certet ma-
ledictis, aliū querat qui respondeat, ego ex illo grege nō sum,
quippe cui facultates pro meritis minime respondent, qui plu-
ra suffragia liberaliter impendi, q̄ honoraria susceperim, & li-
bertatis amator plus semper fui, q̄ blandiciarū, quę mendacijs
& auaritię minime conuenire possunt, sed Papa aliquando au-
dierit qđ gesserit, qualem vitam egerit, & quid apud Senas, Sed
comprimo me, pergens ad illius decreti vanitatem, in quo ve-
rantur oppressi vel opprimendi ad conciliū prouocare, quod
non est, & quod (vt ait) supra papam esse nequit. Iam supra
ostensum est cœtum Apostolorū fuisse supra Petrum, & nūc
affirmo, qđ sicut ad sedem vacantē appellari potest sic ad con-
cilium, quod nondū est congregatum rite appellatur, quia po-
testas Ecclesię immortalis est, aliquando habet congregari, & hoc
nunc maxime opus esse nemo dubitat, qui calamitates ecclesię
intelligit & cognoscit, cuius si se Papa partem esse fateatur, se
vtiq; minorem illa fateatur necesse est, siquidem orbis maior
est vrbe, Papa autē hoc vetando quid aliud agit, q̄ qđ causatur
aduersus nos qđ eius imperium truculentissimū non sustine-
mus, qđ facultates nostras, cum nostro, tum & maiorum no-
strorū sudore & sanguine partas, in suas delicias effundere ne-
gamus. Quod domini in seruos extat imperium, in nos exer-
cere cupit, hoc est seruile seruitiū, qđ a nobis exigit, non filialis
reuerentia, quibus certe nec peculium relinquere curat. Nemo
sane mentis hoc percipit, nullus emuncte naris homo nō olfa-
cit, Quid dixerim? nisi qđ Horaciū verbo respōdisse velim dis-
centis, Ignoras te an tu ignotum dare nobis verba putes, cum
tua peruideas oculis mala lippus inunctis, Cur in aliorum vi-
tijs tam cernis acutum, qm̄ aut aquila aut serpens Epidaurius,
hinc tibi contra euenit inquirant vitia vt tua rursus & illi. Fa-
teor quippe me ventositati verborū pro tempore operam de-
disse, nō ita vt civilis & canonicę traditionis pręcepta contēp-
serim, quę ille ne vnq̄ quidem olfecit, nuda verbositate con-
tentus. Porro si quod tale vitiū apud me deprehendit, inepte
tamē id ipsum mihi exprobrauit, quo ipse potissime turget.

Argute colligit,
si Papa ecclesię
pars est ergo mi-
nor concilio.

Mihi satis est didicisse ciuiles sententias, & quicquid præcipuū
habet ratio & industria, & quicquid sacra tradūt vtriusq; iuris
instituta. Ipse in numero illorum sit qui putant hæc omnia vi
& artificio rhetoris contineri. Ergo si Papa ob id facinus excō-
municatū me dicit, quis erit rhetor ipse qui præter verbositatē
nil habet in se virtutis? Subdit & læsē maiestatis crimine me
irretitum, credo eum culicibus & muscis has leges edidisse, aut
animalibus quę in tabidis corporib⁹ nasci solent, vti aranea
rū telas anacharsis fragiles leges consilij expertes equauit, quas
si culex aut aliquod imbecillius animal inciderit, euoluere se
nescit. Si quid aut validiorum animantiū incurrerit, penetrat
atq; dirumpit. Neq; em̄ rhere ficedulis aut turdis contextum
aptum est vincire vulturem vel vt aquilam irreciat. Ipse reos
suos & vos quos seruili metu constrictos habet, vinciat. Mecū
erit (adeo duce) libertas Diogenis & Catonis. Nec faciatus
est Papa conuicijs vulgaribus, quinetiam hereticum me aus-
det appellare. Siquidem heræsim voluerit sectam vel senten-
tiam nuncupare, vt Cicero noster, Hereticus sum ego, qui aio
concilium orbis Christiani esse supra Papam, Hereticus est
Papa qui contrariam sectā fouet, videte q̄ nil grauius in ip̄m
dico qui tamen abiecta rationis & cōsilij moderatione, cun-
cta in me pro libito scribi iussit. Postremo nec adhuc faciatur
Papa conuicijs, mandat bona mea confiscari, quę vti nam tan-
ta essent, q̄ rapacibus viris hiatum pandere possent. Ego inter
bonos conuersari volo, qui virtutes meas opibus suis foueant
& plurifaciāt suffragia mea q̄ opes, quas ex mea ruina sperare
possent. Maiori etiam vtentur consilio, q̄ papa, qui fertur
procacitate sua. Ait tandem Papa qui res meas inuaserint
Catholicorum opus facturos, maxime ridiculū esset hoc ver-
bum, nisi ipsius papę ineptia iam antea nobis comprobata

esset, dum ipse incestuosos complexus & vitia honestatis pub-
 lica inimica, Mantuæ tam copiose & loquaciter personauit.
 Expugnatis nunc araneorum telis, & infirmorum retium,
 vinculis, nodisque dissolutis, ad remedium moribus intro-
 ductum, quo aduersus superiorum truculentiam & ama-
 rissimas leges se tuetur innocentia, Stilum verto. Et in pri-
 mis plane constat semper & ubique ab inferiore ad superiorem
 rite prouocari. Nemo enim tam obtusi cordis est qui non in
 seipso periculum fecerit a sensualitatis fragilitate, ad intellectualis
 potentie discursum prouocando, sed & qui morbo aut vitio
 animi tenetur, ut nesciat cernere verum, si lapsus fuerit in vitium.
 Is defecato tandem animo ad se rediens ad animam ira, odio, gra-
 tiaque vacuam prouocat, quo certius de rebus dubiis consulat,
 atque decernat, vim suam consilij grauitate moderetur. Ideo lau-
 data est illa mulier, que a temulento rege Philippo, ad eundem
 sobrium prouocauit. Sit igitur mihi gradus primus ab irato
 Papa, qui me laceffit, ad eundem mitem factum appellare, & ab
 oratore topico, ad eundem si ventositate abdicata, si musis re-
 legatis, ad sacras leges se conuerterit, ubi discet neminem indem-
 natum rebus, aut fama spoliare, nequaquam inauditum condennare,
 deinde quia scriptum est Papam omnes iudicare, ipsum autem a ne-
 mine iudicandum, quod & ego fateor verum, quantum attinet ad
 sedis ipsius & papalis potestatis plenitudinem, sed non ita, ut
 sub inimico & suspecto iudice, quisquam cogatur ob famam aut
 res suas decertare, ad eundem itaque prouoco si se iuxta boni viri
 arbitrium astrinxerit iudicaturum. Et is sit appellationis mee gra-
 dus secundus, Si non causam delegare malit viro non suspecto,
 rursus ad eundem Papam ut deleget prouoco, & appello, & hunc
 tertium appellationis mee modum offero, meque tali iudicio sisti,
 & in summa papali cognitione ea lege me submitto, si susp-
 tionis causa tollatur e medio. Hic quartus ordo omnem
 tollit tergiversationis notam, que omnia si Papa contemserit, quod
 restat nisi ad vniuersalem ecclesiam prouocare, prout a senatu
 ad p. r. sepe reperimus appellatum, Nec obiciat mihi Papa, Ec-
 clesiam non esse congregatam, quoniam id ipsum factionibus suis
 impeditur & disturbatur. Apud me nulla mora, culpa nusquam,
 cum non per me, sed per ipsum stet quominus. Contum-
 maciam remouet a citato, & omne vitium & crimen in se
 transfert Papa, quia metum intulit mihi. Ipse sibi iustitiam
 indixit, qui se conuictis suis aduersus me

Licita prouocatio

Summa appella-
tionis.

suspectū reddidit, q̄ se prudētis arbitrio astrigere declinauit,
de suspitiōe experiri recusat nec iudicem suspitiōe carētem dele-
gare dignatur, Qui vniuersale conciliū concire negat hic si
aduersum me quicq̄ attentauerit, aduersus ipsum puoco gras-
datim atq̄ alternatim, vt premisi, & testimoniū eius rei postu-
lo, & de metu iusto protestor, corā vicinis quo cessante pro-
sequar si opuserit & oportunitas concedatur, prout iuris pub-
licū ratio poscit, Saluo iure addendi om̄ibusq̄ remedijs, mo-
ribus & legibus introductis.

Adrianus Episcopus seruus seruorum Dei

Friderico Imperatori Aug. Salutem & Ap̄licā b̄ndictionem.

Insignis contu-
melia nomē Ce-
sareū pontificio
p̄poni.

Turpe ē docto-
ri cum culpa re-
darguit ip̄m.

Lex diuina sicut parentes honorantibus longeuitatem repro-
mittit, ita maledicentibus patri & matri sententiā mortis inten-
dit, Veritatis aut̄ voce docemur, quia om̄nis qui se exaltat hu-
miliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Quapropter dilecti
in d̄no fili super imprudentia tua nō mediocriter admiramur,
qua beato Petro & sancte Ro: Eccl̄ie illi cōmissę, nō quantam
debes reuerentiā exhibere videris, In l̄ris em̄ ad nos missis no-
men tuū nostro p̄ponis, in quo insolentię, ne dicā arrogantie
notam incurris, Quid dicā de fidelitate, beato Petro & nobis
a te promissa & iurata, quomō eam obserues, qui ab ijs qui dij
sunt & filij excelsi om̄es, Ep̄is videlicet Homagiū requiris, fi-
delitatē exigis, manus eorū cōsecratas, manibus tuis innectis,
& manifeste nobis factus contrarius Cardinalibus a latere n̄ro
directis, nō solū Eccl̄ias, sed & ciuitates regni tui claudis. Resi-
pisce ergo, respisce tibi consulimus, quia dū a nobis conse-
cratiōē & coronā merueris, dū in concessa captas, ne tuę no-
bilitati concessa perdas, timemus. Datę Pręnestę, viij. Iulij.

Fridericus Dei gratia Romanorum Imper. &
semper Aug. Adriano Eccl̄ie Catholicę pontifici, om̄ibus illis
adhęrere q̄ cepit Iesus facere & docere. Lex iusticie vnicuiq̄ qd̄
suū est restituit. Non em̄ parentibus derogamus, quib. in hoc
nostro regno debitū exhibemus honorē, a quib. videlicet pa-
genitorib. nostris & regni dignitatē suscepimus & coronam,
Nusq̄ em̄ ante tēpora Constantini Siluester regale aliquid ha-
buisse dinoscitur, sed eius pietatis concessione, pax reddita est
Eccl̄ie, libertas restituta, Et quicquid hodie papatus vester

regale habere dinoscitur, largitione principū obtinet, vnde cū
Ro: pontifici scribimus iure & antiquo nomen nostrū vestro
p̄ponimus, & ad iusticię normā eidē vobis scribenti, idē fa-
cere concedimus. Reuoluite annales & si lectu neglexistis, qđ
asseruimus illic inuenitur. Ab ijs autē qui Dñi sunt per adoptio-
nē & Regalia nostra tenēt, Cur Homagiū & regalia sacramēta
non exigamus? Cū ille vester & noster verus institutor ab ho-
mine rege nihil accipiens, sed om̄ia bona om̄ibus conferens,
qui pro se & p̄ Petro censum persoluit Cęsari, exemplū vobis
dedit, vt & vos ita faciatis, doceat vos, dicēs. Discite a me, quia
mitis sum & humilis corde. Aut igitur Ep̄i Regalia nobis dis-
mittant, aut si hęc sibi vtilia iudicauerint q̄ dei Deo, q̄ Cęsar
Cęsari sunt, restituāt. Cardinalibus vero vestris clausę sunt
Eccl̄ię, & nō patent ciuitates, quia nō videmus eos p̄dicato-
res, sed predatores, Non pacis corroboratores, sed pecunię rap-
tores. Nō orbis reparatores, sed vltra modū insatiabiles corro-
sores. Cū ergo viderimus eos quales requirit Eccl̄ia, portantes
pacem, illuminantes patriā, Humiliū & pauperū causas in eq̄-
rate iudicantes, necessarijs eos stipendijs & comitatu sustentare
nō differimus. Prouideat vero paternitas vestra, ne dum talia
monet, q̄ nō digna ducimus, offendiculū ponat illis, q̄ velut
ad imbrem serotinū ori vestro aures suas arrigere festinant,
Non em̄ possumus nō respondere auditis, cū superbię detesta-
bilem, vsq; ad sedem Petri, bestiam iam reptasse videamus.
Paci Ecclesiasticę bene semper p̄videntes, VALETE.

Immo nō lar-
gitione, sed vi ac
fraude Pontificis
cū partū est.

Elegans Roma-
nistarū descri-
ptio.

A Insuper in hunc modum dicitur loquens dominus ad
B quosdam de quibus dicitur dicitur ad nos dicitur: et alii dicitur
C et alii dicitur: alii dicitur dicitur: et alii dicitur
et dicitur in hunc modum dicitur: et alii dicitur dicitur

A Qui accipit a patre filium qui dicitur dicitur in hunc modum dicitur
B Qui dicitur dicitur dicitur: et dicitur dicitur dicitur dicitur
C et qui accipit a patre filium: et dicitur dicitur dicitur dicitur
sunt dicitur dicitur dicitur dicitur: et dicitur dicitur dicitur dicitur

C Quod dicitur dicitur dicitur: quod dicitur dicitur dicitur in hunc modum dicitur
aut filium dicitur: et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur: et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

A Si dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
B Si dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
C Si dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

A Cuius dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
B Cuius dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
C Cuius dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

A Sicut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
B Sicut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
C Sicut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

A Quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
B Quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
C Quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Radmanisa Prima illa syllogismi pars aliorum
 fonnata in eum quod dicitur syllogismi clivis tres
 quibus alie ultra principate seu dicitur quod dicitur & 2a
 loqui vultis ego parat. Quia. Et flit veru. possi
 syllogisue quia est ad no propt quid dicitur am nil nisi
 loqui parat. **Prima** in re parat hoc lara dia
 lunissima In quolibz hinc mo figurat hinc / et ambaly flit
 aut ex una vera et flit altera: parat dicitur. Impugnatio f
 # falso f **Quod** maior fuit in toto et hoc vera. tunc em maior extrinsecus
 dicitur flit de medio et quolibz supposita et vera et aliqua
 supposita. non impugnat. **Quod** dicitur in parte
 in toto flit apparet. **Quod** dicitur in parte
 flit et quolibz supposita et et quolibz flit dicitur. Si conser
 utu. Sic hoc lupis e. in toto flit et quod dicitur in parte
 lupis: in toto vera. **Quod** dicitur in parte
 aliam eum parat in toto flit et hoc in parte veritate
 et et aliqua parte supposita et hoc et hoc flit: quod
 dicitur hoc aliam in parte flit et quod dicitur in parte
 hoc flit vera et in parte et et aliqua parte
Prima Tertia hinc pars que dicitur posse remanere
 syllogisue. et ad hinc et quod dicitur remanere dicitur: qui et
 dicitur prioris syllogismi. ad quod dicitur remanere: ad
 inferenda aliam remanere dicitur. **Prima** quod dicitur dicitur:
 syllogisue in omni parte fuit et 2a figurata hinc mo
 particulari et figurat in omni hinc saltem una remanere
 remanere et dicitur: non in parte in parte. **Quod** dicitur in parte
 in parte dicitur in parte remanere affirmativa: et in parte particulari
 dicitur remanere syllogisue non potest. **Quod** dicitur dicitur: remanere
 syllogisue quod dicitur: nisi remanere remanere dicitur in
 et hinc syllogisue dicitur: quod dicitur et principat partem quod fuit
 quod dicitur vel nihil ostendit. **Quod** dicitur per ignorantiam: aut per
 ostendit per partem et hoc partem principat partem hoc dicitur
 et hinc ostendit in parte remanere et non partem dicitur
 et aliam ostendit quod dicitur ostendit per partem vel hinc
 non remanere remanere et remanere. **Quod** dicitur fuit

Sed: si in p[ro]p[ri]o m[od]o q[ui] est. Dia. Compositum possi
 solutio ideo t[er]m[in]i d[ic]itur: q[ui] t[er]m[in]o s[er]vato
 q[ui]bus in alio p[ro]missum p[ro]t[er] ad alio[m] opposit[um] s[er]v
 am d[ic]itur alio p[ro]missi. Sed: q[ui]bus p[ro]t[er] Dia.
 S[er]vato p[ro]mittitur solutio, si opposit[um] q[ui]bus s[er]vato
 s[er]vato am p[ro]t[er] p[ro]t[er] s[er]vato: maiori p[ro]t[er] d[ic]itur
 p[ro]t[er] p[ro]t[er] si q[ui]bus s[er]vato s[er]vato

Sum: S[er]vato p[ro]t[er] solutio s[er]vato p[ro]t[er] d[ic]itur
 q[ui]bus Dia: p[ro]t[er] s[er]vato solutio ad impossibile
 p[ro]t[er] h[ic] latissima. C[on]t[ra] solutio p[ro]t[er] S[er]vato p[ro]t[er]
 p[ro]t[er] p[ro]t[er] solutio p[ro]t[er] in alio m[od]o t[er]m[in]i: q[ui]bus s[er]vato
 p[ro]t[er] p[ro]t[er] p[ro]t[er] in alio m[od]o t[er]m[in]i. ob id alio
 confirmatum p[ro]t[er] p[ro]t[er] no[n] solutio in p[ro]t[er] p[ro]t[er]

Sed: solutio s[er]vato solutio illa q[ui]bus s[er]vato
 Dia. Tali p[ro]t[er] m[od]o. am p[ro]t[er] s[er]vato s[er]vato p[ro]t[er] m[od]o
 a s[er]vato: ad una manifesti s[er]vato: inferendo una manifesti p[ro]t[er]
 t[er]m[in]i s[er]vato: una manifesti p[ro]t[er] s[er]vato: t[er]m[in]i s[er]vato
 s[er]vato s[er]vato p[ro]t[er] s[er]vato inferendo a s[er]vato: p[ro]t[er] negati
 C[on]t[ra] h[ic] m[od]o p[ro]t[er] s[er]vato a s[er]vato: no[n] p[ro]t[er] s[er]vato s[er]vato
 no[n] vocat[ur]. q[ui]bus p[ro]t[er] C[on]t[ra] in solutio ad p[ro]t[er] s[er]vato
 p[ro]t[er] p[ro]t[er] s[er]vato ad q[ui]bus s[er]vato: nihil facit
 q[ui]bus s[er]vato. t[er]m[in]i s[er]vato inferendo C[on]t[ra] si p[ro]t[er] s[er]vato
 s[er]vato p[ro]t[er] s[er]vato causa q[ui]bus causa: q[ui]bus in una
 h[ic] q[ui]bus p[ro]t[er] in una. C[on]t[ra]: q[ui]bus s[er]vato in alio

Oratio in plin laudem ymnica a m. p. Anno 1511

In presenciam gratias in partem animi michi distrahunt. fides sacrissima, quod ad nos spe. his in rebus gratitudinem loquere se, quibus quod fuerit; Numquam sacri plenioris ordinis et propter huius aliam quodam gratiam quod fuerit, que duo in me sunt expressimur. cogit. ut hoc verba de plin laudibus faciam. Cum vero facultate huius vixit atque nam incedere quodam: tam placida videtur tam expellens. vid quid huius in re vel lingua explicari posse diffidam. Nec plin hinc. maxime ipsius sublimitas et ingenii mei humilitas. me in a ducendo diceret. Dum in. iudicium me dedit. ut potero. quare venia michi dabitur: si eius. aut egregias laudes. haud quidem. quodam y illius dignitate potero. ut ad omne. quodam a me dictum fuerit: dimine huius. et hinc aduertit. et radijs comprehendit: et splendore explicat omnia et propter attribuit. Theologorum. sacrissima fides et sua praeferuntur. utroque plin rebus quodam. qua sane de rebus atque institutis: et coepta in rebus. perfectiora dignioribus videri: quo ad plin rebus. omnia plin perfectione dignioribus ac expressum. in rebus. in rebus. eius quodam. Praeter vero quodam et aratum. theologia tradidit. dum est. quodam quodam. agendum plin. Unde Plinorum heraclitus atque Plato. cum theologia in quodam transference. ab eodem ipso deo. principium esse naturae veritatis. doctrine vixi felicitate disputauerunt. Quod Platonis de republica libere: Permenides. Chiron. ac lamblii et Procli theologia restat. Semper post eodemeret. Dionisy viciopugna Platonis pro. Deinde Aristoteli in libris suis idem disputauit latissimum. Quod quid in postea. Hilarij et Augustini Augustini. inter latinos theologos primos obseruare. Quod et ipse heraclitus in libris de vera religione. De quodam diuina. dum ipse. rebus omnia efficitur: veritatem illustrat: beatitudinis largiorem appellat. In his praeter tribus appellat di. que a veritate plin. primum inducti fuerunt. Aristoteli quodam quodam quodam. plin in rebus plin a plin. ad inuentum atque distributum. hinc in rebus plin. et plin. rebus. rebus. Et ea plin facultas. que de rebus causis. progressionibus dixerit a plin omnia praeferat datori nobis largiflue quodam. Et progreo. in plin laudem et ascripserunt di: plin in rebus plin complet. Dominus noster angelica salutatione Imperij dicitur hinc Ma:.

opm

C
L

eduerunt
et optime attenti
sunt in capiti
et oratione
qui manet in
ore et ego in eo
hic fuit autem
apostolus hinc etiam
sapiens
1 p 994 a. 2. j
2 q 95 a. 2.
at qui posuit no
tione suo vult
applicandum

ignorantia
ignorantia vero illa
immutabilis et
plene fuit presentis

ignorantia et
in scriptis vult
per se 20

Inuocato magis paulo per sedulo Jimino. fuit sine quo nihil probati
iudicium primum esse per Obedienti fuerit: me orois de phis laudibus
amphictar fundamentum. Sicut per in melius obicit, quod sacre euangelica
lectiois prius predicti doctra. Gubiffissime attente fuit 16 m^o exarato
Cristina vestra. vixit in gaudium. Si sacre pagine doctore scripturas
diligentissimi studium ac fuit ^{vigilant} animo et indefesso studio
quis perspicerit vo polim defectus corporales. videlicet animi mala
inclinationes malas: ignorantias. a pmoza parentu casu ad nos
diuissis: in ^{prius} pmoz ekim hinc dicit. Augustus 14 de ci: dei:
erat amor imperitabilis in deum: quare omnes passionis ad malum
que respiciunt in eis no fuerunt. Deceptio illa: nec tristitia. nec ignorantia
tuo. am vicia sua. f. sps a deo infusus habuit pugna hinc / hinc
nos miser. cadunt hinc: pmoza perfectio pmoza: infimil quoz dicit
implitari: vicia cas. quid sumus aut quid nam vulturi gignim
Ordo quis dicit. autem vultis flegit vix (si p. p. vix satiaza
vix hinc) vultis: in varios platum ignorantia launos ob
tanta igit ^{supra} nra nax deprauatione: ^{supra} esse imata: si quis
no infam aut de hinc sit / dubitat nemo: Cristina aut illa et ignorantia
in gaudium vixit ^{supra} no de pudro: sanfferet vult ac cupiditati infimabilis
que nostris inest mentibus: restant. Curram. Custodiamur quistion
Doctrias phis saluberrimas accipiendo. ^{supra} amplexanda puterunt
eius phis Ora nra: pmo studiu. Ori eius applicando: Operta
rapta. qui amatoribus plerumque spiritus suavia si deditur ipi: Illa o fuit
vici. amizabiles habet delectationes et puritate et firmitate. vix
est de hinc 1° est hinc libro: vix vix hinc iniqua in hinc quales
vultis ad hinc et hinc gignit vix phis nome. no sacra manas et
venerabile: restat ^{supra} hinc venerabilis epta 14. Quom igit
phim: in hinc gignit: michi acce. ubi suadet: q a phis nos
reueret nihil sit. vix est hinc quid 1° famus: vultis nec hinc
vix dei timor. epta 11. Depergiscam ^{supra} et errores nostros
consequi possim, sola phis operabit: pmo illa operabit sola gignit
illi re dedita vult. digni illa et. illa re digna est: epta 14.
Quapropter oia alia p negligenda vix phis assidua: in tempore
vult sacra magna: epta 14. hoc em est q phis pmo
vix hinc. deo parum facit. epta 49. Cristina et ignorantia
vix O bellatores soluti: in gaudium magnum vix per sacra
phis adeptione: ois em hinc clare Ophs vicia. sacra
euangelis vix p nostre phis quidam hinc pmo probata

Vnde aut famigeratorum sapientum omnium phalarum: aut eorum tunc
 inter se no coherentibus opinionibus quibus diversi gaudent diversimode: Hic
quod
 et tristia: ignorantia furo in solacium verum haud invidiosum
 legit quid in ystentari diffinit ~~lanuassimiam~~ aut que
 fuerit. ystentia est hinc sapie. Inmanitudoq; sciarum origo l' inuicem
 vestigare. Paucis tunc eiq; promia sunt. no exanimissim s; obiter
 restringend: eos et commendatissim sapientes effera. quos et in celestibus
 horum deosq; veritatis d' faciat laudibus: triumphosq; perheri. sancta
 celebrant antiquitas: Erimmo. utrum fuit hom' qu' in quo no
 ab initio. reperi sint. qui om' reru admiratoe. ad maxima discendi
 cupiditate in opa contemplari no maluerint. q' uno: q' desidia murese
 In argumentum est. q' eiusq; idem no vbiq; sapie studiosi prout s;
 Nam a Caldeis magi. A Iudis gymnosophisti. a aliis per
 gallos druide Dogue laetio r' s;: ab aliis vates aut prophete
 vocati sunt. Vnde et ab initio. eandem opinionem. atq; sectam tenuerunt
 Nam cum de reru natu sapientib tractaret diversi diversa pariter
 inuicem diffinita tradiderunt. Nam Perogoras: Italicorum sumptu
 par' et impar. a quibus enia singula d'raz sumunt: reru d'p'ice s; a
 Anaxagoras asiam: sumit s'as et diuina intellectum Democritu
 et Leucippus: indissolubiles atomos. Empedocles p' h'icm et amicitia
 elementa s; q' d'ramentur ut s;e quida finita. infinita quida s;e diffinita
 et horu om' quida s;e in. Aclademis. Peripatetici: Ciri nouari s;
 Vnde s;e vniuersissima. q' s;e fuisse phiam: que p' s;e in 4ta et
 totius orbis floruisse monachis tradit. Ut tempore affricoru apud Caldeos.
 Tempore persaru atq; Indoru apud egyptios: Grecoru tempore
 apud asenicenses: qui cum in coluerunt. Illustrarunt. et amplexant s;
 ut alim. cum illa. sapientia h'et in orbe: qui no ex asenicis (s;e
 prodigisse) Nam s;e pollemissim fuit. om. ingenuarum literaru:
 arandeq; liberalium: Epig s;e domitium s;e m. s;e aliq;: solida
 romana p'o. Cum iam no armis. sed incredibili literaru studio. flagrare
 cepissent. et transiissent ad italos: Ad Germanos ad diversa
 deniq; eoru loca ~~q' s;e p' s;e~~ famosissim atq; s;e d'icent
~~aliqua in s;e~~ ut vno eio apud Germanos. Diversos in
 gymnasijs d'icim excolit: ampliat: honozat: s;e s;e
 pa Germanoru de celo missa p'genit: s;e diuina dotata numerib;
 et inestimabilib; numeris thezauris. quib; horu deo pares. effert.
 s;e atq; s;e putant q' tristia eoru. v'et' in gaudium
 quare s;e h'et. in s;e s;e s;e in ea s;e s;e s;e

paratissima illi poete. sic se invicem ingulavit ut nec ex omnibus reser
 Quod eo fit. quia opinationis gladius hinc. sine studio non hinc. hinc enim
 perat suam: hoc solum scint quod insunt. Quia cum archesilas ait
 nec hoc ipse scint: Desperandum est michi esset ab hac. sup. q. dicit est.
 hinc commendatione nec impuet in proprio. laus p. hinc. sordescat in ore.
 Accurata to ipa Ingeniosissimi prudentes ac hinc. hoc quid me fatere
 compellit: cas omnes antiquas hinc p. hinc. si uno in particulatim: si separati sumunt
 esse quid alienas a veritate: cum sup. hinc in reo habuand.
 Rursu proprio. et interna hinc diligencia comprehendere non possit: homo enim
 quod ad hinc passioni et imitationi. et non volens. subiecta hinc meo enim
 namque more invidit creatus et na et subiecta et sapia eiq. erroru. Et
 cum mens hinc fragili corpore sit alligata ac in tenebris reclusa domialis
 liberius evagari. aut clarius eam veritatem contemplari non possit. Eiq.
 sumid. perfecta desumuntur gignit. sicut hinc gignit gignit est. hinc
 aut etiam qui illas p. hinc gignit. Atm p. hinc veritatem fundamtu
 aut firmat hinc p. hinc. Ceterum hinc p. hinc Lactantij firmianij
 oratoris melliflui hinc hinc et hinc quid. magno et excellenti ingenio hinc
 p. hinc doctrine p. hinc. quidquid laboris aut temporis impendi poterat
 contemptis publicis atq. p. hinc actionibus: ad hinc veritatem inquirendam studium
 gignit. ipsius profecto gignit dignissimi: qua p. hinc cupierant: hinc.
 Causa enim est vis et p. hinc et veritate: ut p. hinc in rebus epignit:
 sua claritate defendat. suorum hinc clara et illustris appareat. Sed quod a tam
 dimissis. in illam sumid. hinc gignit universa. compingit et impleri. l.
 p. hinc p. hinc non potuit. Vnde aut lapsis temporu. hinc hinc. cum
 fulgentiora hinc: ingenia degentiora dimissis effulserit. p. hinc per singulos
 veritas. et per illas variis p. hinc dimissa. cum sit in corpore hinc: in
 sumid. una zelata. collecta. ipa est quod vobis hinc p. hinc p. hinc
 et imitandam proposuerat. Eam enim p. hinc hinc. curiosus gignit p. hinc et aliter
 arches. doctus hinc gignit. gignit hinc. Distinguit hinc hinc
 Diligentius pleniusq. gignit. Et si. hinc ac studio hinc. p. hinc ab vrbibus
 pauperes et despectos. hinc hinc hinc. Cogita hinc
 fidei bases firmissimas. et vera hinc hinc: ipos hinc hinc hinc aptos:
 martires. doctores. hinc hinc a gignit hinc: pro vera hinc hinc hinc
 gignit hinc. Credidit hinc q. non nisi ab insipientibus: a p. hinc hinc
 hinc hinc. q. non nisi egros oculos hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc.
 Nam noctibus et solare hinc hinc hinc. Et qua eos tollerasse quos
 p. hinc amasse pauperem putas. Spontanea certe. scientes q. ipa p. hinc
 erat hinc hinc. hinc hinc. hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc.

p. hinc et aliter
 magnus hinc
 ori hinc hinc
 p. hinc hinc
 hinc hinc
 hinc

neminem potest depravare aut iram inde efficiant. Deliciasque ventis: que
aut vult illos. magis potest. Nam quos flagitia. diuina sunt. possit solent
Vires et pauperes apti. etiam pauperem / de celestibus arcanisphantum /
scoti sunt. Dum me ubi Eratosthenes ille stans pauper reprobis qui
magnum auri pondus. et diuina sapientiam querebantur in mare periret
Ibi inquit pessime diuina. potius ego vos mergam. Et mergat a vot.
Vos enim putabat. se sit diuinas. et etiam possideri posse. Vnde
Seneca refert Porcius fuit. Diogenes stans. Alexandro aia possideri.
Plus enim erat quod Diogenes nolle amittere. et quod ille posse dare. Sum ideo
propterea diuinitatem et sua paupertate horribiliter et comendabat: quod ei posse
fieri pauperem persuasit. Vnde et Thales milesius: inter sapientissimos
peritum notat. et facile stros diuina posse se velint. et diuina historia
suis et probatoribus aperitissime demonstrat. Ptolemy et Philadelphus
qui a reu scriptoribus tamquam celebrat. Vnde et opulentissimus ac
amplissimo regno. Gloriam polebat. quod et Beliosera illa. quod
aer quod librorum. magis Thozum. et scissima / seduo ad studis. tunc
impensa gestuere. Ad quod et diuina Grecia. Asiaque stros
oratores. poetar. historiis ac ceteri id quod. eruditissimi viri: veluti
piscis ad limpidissimum vinarium gustabant. qui stros ad se venientes /
piscis dabat unguibus. Cirus enim ille clarissimus et apud Xenophontem
scriptum est. Thozum illos. illasque diuinas. et fortuna collocatas:
custodisque fidelissimos parabat stros: qui regis oculi. aures. dicerentur
qui cuncta que videbant: que futura essent. Cirus quod diuinitatem. eadem referret
Vid enim magis laude. vel memoria dignum. agere poterunt reges nisi
quod fouere sapientes: quod scriptis immortalibus efficerent: quod in
gestis sua. sedua cum deperitate. moderarentur et disponerent.
Vnde et stros quos paupertate argui poterit: qui sit in magna veni-
tatione: magisque pro habui sunt. qui sic a sumptibus sinebantur
a regibus ditabantur: alii hominum certatim amabantur. Vnde quod
cum ipse stros pulchrum: primum esse dicitur ac et huiusmodi acquirunt
voluerunt esse primum Vnde igitur hanc a mortalibus suspollit stros
Vnde nanderu a nani. Magistrum a civitate: pleni a iudo suspollit
et nisi huiusmodi ac in illo discrepant alii amantibus huiusmodi voluerunt
efficerent

magn
fuit
dare

Ampliatum est Cyprianum ampliatum. cum bene homines per
 se se esse oportere. per quod mortalibus amplissimum quoniam honorem
 vultu laud. veneratio. famaque celebris. cum vultu et actuum:
 intelligit. que non vni in rei. sed prima summa rerum causas: vniuersi
 et omnes discurrunt effectus. quod terre spatium. tractus maris. aeris alios discurrunt
 ubi fines nihil: quibus spiritibus insideat orbi: quoniam quod ipse experit
 sit ut semper sumis: quid sit hic animus: quo vultum mouent
 et sumis. meditantur suspirant. Sunt in hoc ab hoc libero
 sum dignissima. Cui certe felix qui potuit rem cognoscere cas
 Crispina hic vna in vno vniuersi vultu gaudium. Et hic
 Denotissim in Cypri et amore fecit. hic claris que dixi:
 phum ipam. summa excellentissimum percipit. ut pote quia vni
 orbis imperio. magnum alexander proposuit. In ad in asiam
 transiens. nonnullos peritiam quoniam liberos. ab aristotele duos
 accepit. ad eum quaedam de phia paulo liberis scripta estam:
 haud abs te recte inquit scimus est. quod peritiam edidisti disciplinam.
 Quia in te. vniuersi iam nos ipi peritiam. si ea quibus eruditi sumus. studium
 quibus aperit esse. Mallem enim singulare disciplina quod parte perire.
 In tanta et apud peritiam. eximiam habuit per phia. et amplexum
 alexander. laussum. ad quod diuinitatem cum imperio peritiam. laussum
 donauerit. aristotele patriam respiceret in peritiam honorem. et id plura
 magnificis esset. Quare vniuersi studium et peritiam adolecentium
 postpositis peritiam vniuersi: reiectis corporis illis: voluptates que
 in adolecentibus vniuersissime sunt. Cypri vniuersi et vniuersi
 oram. vniuersi vniuersi. quod eloquium. claris Ciceronis libro
 de senectute. hic vniuersi tradidit fuisse ad adolecentibus esset. Cypri. in vniuersi
 Cypri vniuersi. nullam caputioris peritiam. quod corporibus voluptates.
 huius dicebat a na datam: quod voluptates. vniuersi libidines: temere
 et effrenate ad peritiam inuitarent. hinc parte peritiam:
 hinc rem publicam inuitarent. hinc ad hostibus. clandestina colloquia.
 nupti dicebat vniuersi. vniuersi denique peritiam. vniuersi magnum facinus est.
 ad quod suscipiendum non libido voluptates impelleret. Summa vero
 et adulteria. ac omne tale flagitium: vniuersi aliis illis experitiam: nisi
 voluptates. Cypri homini: summa na. summa quis deus: nihil vniuersi peritiam delisset
 hinc diuino numeris ac dono: nihil tam esse inuitiam quod voluptatem

quare vni
 me peritiam
 emung

magni in
 sumis et
 clari vni

Vix enim libidine dominare temperantia bonum esse dicitur. Vix in
voluptate regno virtutem posse consistere: Quod ut magis intelligi posset
fingere aliquis dicitur. Inbebat coenae tanta inritatu voluptate corporis
quanta prae se posse magna. Vix enim reusbat fore subitum. quin
tam diu. Diu ita gauderet. nihil agere inire. Eo nihil nec
cogitatione consequi posset. Quod ita. nihil tam detestabile. tamque
pestiferum. Quod voluptate impedit enim quodlibet voluptas. rationi inimica
ac inerte. In ita dicitur. perstringit oculos. nec hinc vultum tu dicitur ignorat
sed si aliquid dicitur est voluptati e quod eius blanditiis. non
facile abest. Quod enim plato. estam malum voluptatem appellat
quod ea videlicet homines capiunt sicut haurio pisces a moderantibus
quod quibus per delectari. propter voluptates inanis / pauci ad hunc
ad pernicitatem ad finem suam perveniunt: quod non ita videtur
si melius: si prudenter videretur. Et propter adolescentis per diu
virtutum: insipienter sperat. Quod est propter: Quod in rebus per hinc
ac per veris sua acceptare. hoc quid videtur et dicitur et amicus et amicus
Quod per tempus non reuertitur. nec quod per hinc fieri per:
Quod enim temporis ad vivendum dicitur. eo debet quod esse: Vix enim
sua tempus erat. sicut longum. ad bene honeste vivendum
Voluptates corporis igitur. O propter amatores fugit. Vix enim
nec Cereri per virtutem indulget. Cereris enim similitudine sicut rapina
et vertiginosa: que insar mole assiduo volumet rotatu. Calmitem
in aliis et per delectationem virtutem. In aliis non rotas sed
rotas genas. quorum olli semper lacrimat ac si si sumu bibere
Tanto similitudo et timidas aures rotas: threnismos. pituitam
ac rotas nasi fluxiones. item per se rotas ventri ceptus. Vix enim
olim est genibus ille per et virtus. Nam in rebus per hinc
in Ciri per hinc. Vix enim in rebus erat. per se per hinc et emidi et
flatus videtur plenos. Vix enim si quis quodque rebus visus esset aut
vincendi: aut quod hinc rei per hinc: que quid facere: alio pacto per hinc
nisi cibo et potu modus esse. humiditate omnes per labore quod sumesset
Vix enim igitur libantissimus imperator. Vix enim: in quo illud fuit
mirabile. In hinc in rebus quod libere. Cum laqueo tandem. Vix enim
fuisse. tale de se iocum reliquit dicitur. Amphora per hinc non hinc

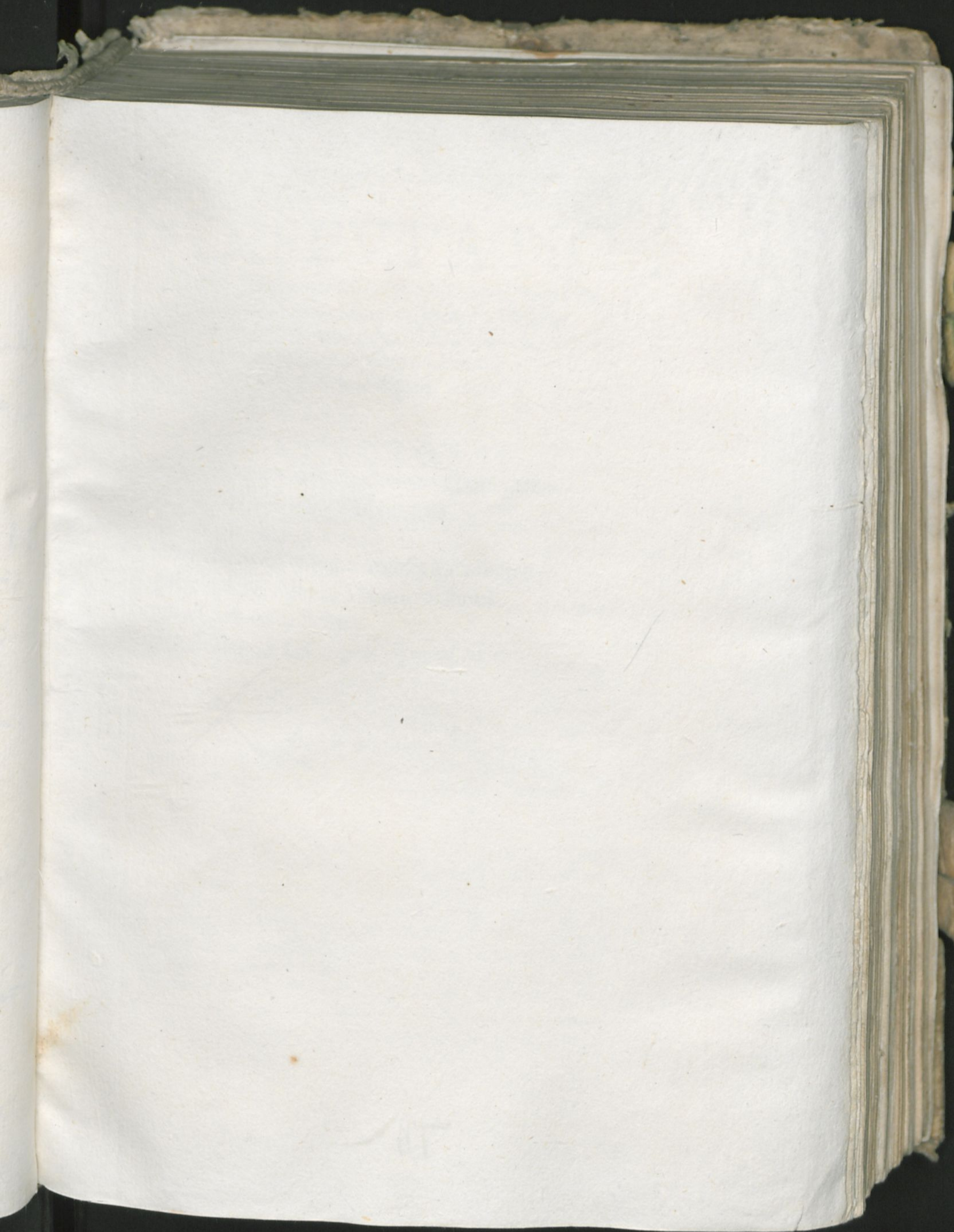
In rebus per hinc

Tanto parca. Vanthanna cura. De quibus plantis facillime canillany G
Dum ait: Vnum luctator dolosus. pedes caprat primissim. Sij
Sirogra: alij potagra. vepant tam acuti. Vn si eos Cydno
Tharsi et lauerit lauerit nichil prodest: Alij stomachi
alij uerrosi: alij pulmonarij: alij lienosi: alij Calcolosi
Deniq; omnes morbofi Quid uobis. De graueolentia quorunda dicit.
quoru antilud si olferret: abhoratio mor x. potu olemo olfisse maluit
Tuo ego mallem. Elenit et lacum et lammie horrendissia.
alioquin ueritulaneta. michi in faciem sufflaret: q; fridissim
isti gulones: Vesper ponolentia: et letens quidam torpor:
qui ebrius repelit a rebus agendis auertit: Vnde Claudius
tam somnulosus fuit ut inter murem ducendo obdormisset.
Queret forsitan in Laberij inquit. Ebrietas sono sanat
Fies mi Ego nullam horu maiore nomi calamitate: q; hanc
temporis iactura: q;ta p; ponolentia facit: tam em cogitando
q; agendo sunt mortui. qui dormiunt. Preterea no in retri
hoies. quietem aliqua ex sono percipiunt ebrii: sed immantib;
agitantur somno delirij. Ebrietate et p; Vinositate hinc Plinius.
furiales somni p; p; et inquit nocturna: ut cum phibit p; p;
quiescere: tuadare: et auentari impie te. Plinius q;
in suo messamorphosi no tuncitio ait. ueluti cibo ut capula distictor.
pua et grana somnare animat: Michi deniq; ~~uoluit~~
ut uerit faciat. q; pomis uespera mig temperant. uogareba
anata. Dicitur ac tuire obulit imagines: Et libidinis et perulancia
p; q; p; p; legens documeta quic msaat. Quare
no imprudente. fabulata est ueritas Priapio. et libero p; p;
et uenere esse genitum: cum h; qm vino aut crenisio mader
ad uenere sunt p; p; Sph; q; Plaut. suis in legib;
ausuit quid quis et qm potum aut uerit sume deberet
Et his p; p; Fies mi et p; p; amatores uonelli: q; que uobis in amore p;
amantel uerit puocalia esse possint deligite. regit q; castu no uoluptuosum. Sobri
no libulum: hanc no egu: formosum no crenisio dempau: uigilem no somn
sed deo et glori eiq; uerit duorum p; p; p; amatores. In ea p; p; frigeferu sudu ip;
Paul dubio Tristitia uerit uerit in gaudiu Quid hic et uerit: uerit
T; q; p; p; et p; p; et p; p;: uerit Dixi

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

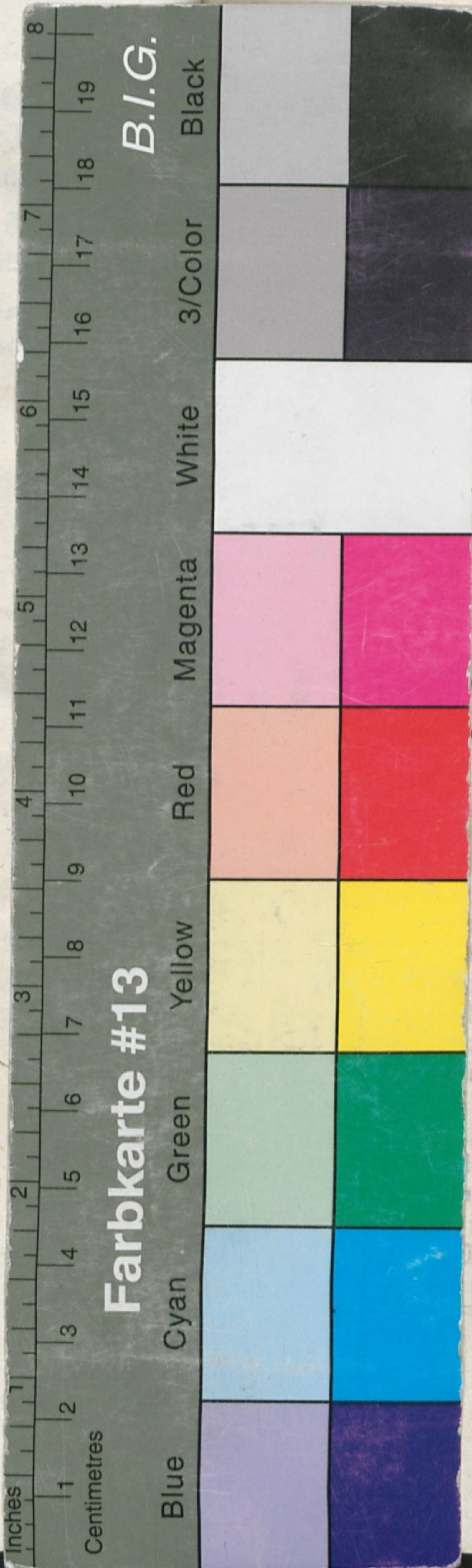

M. L.

a Pij Pont. Bulla, qua statuit contra
& sensum nature, non esse a Papa
ad Conciliū prouocandū.

ponfio & Appellatio Gregorij
Heimburg.

odesta Adriani Pont. Epistola ad
Fridericū Barbarossam Imp.

D. Friderici Responfio.